

Educație / A doua șansă în educație

Ocupare

Învățare continuă

Incluziune

Mediul rural

Trans-
naționalitate

MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI PROTECTIEI SOCIALE

AUTORITATEA DE MANAGEMENT PENTRU PROGRAMUL OPERATIONAL

SECTORIAL DEZVOLTAREA RESURSELOR UMANE

Ghid informativ privind aplicarea taxei pe valoarea adaugata (TVA)

OCTOMBRIE 2009

CUPRINS

Capitolul I. Definitie	4
Capitolul II. Operatiuni impozabile	4
Capitolul III. Persoane impozabile.....	5
Capitolul IV. Operatiuni cuprinse in sfera de aplicare a taxei pe valoarea adagata	6
Capitolul V. Locul operatiunilor cuprinse in sfera de aplicare a taxei.....	9
Capitolul VI. Faptul generator si exigibilitatea taxei pe valoarea adaugata	13
Capitolul VII. Baza de impozitare	14
Capitolul VIII. Cotele de taxare	15
Capitolul IX. Operatiuni scutite de taxa.....	16
Capitolul X. Regimul deductiilor	17
Capitolul XI: Persoanele obligate la plata taxei	19
Capitolul XII. Regimuri Speciale	21
Capitolul XIII. Obligatii	21
Capitolul XIV. Dispozitii comune	22
Capitolul XV. Dispozitii tranzitorii	22

PREZENTUL DOCUMENT ARE CARACTER ORIENTATIV SI NU INLOCUIESTE IN NICIUN FEL LEGISLATIA APLICABILA IN MATERIE.

DOCUMENTUL DE FATA REPREZINTA O SINTEZA A CELOR MAI IMPORTANTE ASPECTE LEGATE DE APLICAREA TVA, ASA CUM AU FOST ELE REGLEMENTATE IN LEGISLATIA NATIONALA. ORICE APLICARE A MECANISMELOR ADOPTATE TREBUIE SA TINA SEAMA DE LEGISLATIA NATIONALA IN VIGOARE LA DATA EFECTUARII TRANZACTIILOR.

PREZENTUL DOCUMENT A FOST DEZVOLTAT TINAND CONT DE LEGISLATIA IN VIGOARE LA 31 AUGUST 2009.

SCHEMATA

Capitolul I. Definitie

Potrivit prevederilor **art 125** din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal "Taxa pe valoarea adăugată este un impozit indirect datorat la bugetul statului" și care este colectat conform prevederilor Titlului VI Taxa pe Valoarea Adaugata din legea mai sus mentionata..

Aplicare teritoriala

Taxa pe valoarea adaugata se aplica pe teritoriul fiecărui stat membru al Comunității pentru care se aplică Tratatul de înființare a Comunității Europene, în conformitate cu art. 299 din acesta, cu excepția teritoriilor prevăzute la art. **Art. 125²** din Codul Fiscal.

Capitolul II. Operatiuni impozabile

Conform prevederilor **art. 126**:din Codul Fiscal operatiunile impozabile sunt:

- importul de bunuri efectuat in Romania de catre orice persoana, daca locul importului este in Romania potrivit art. 132²;
- operatiunile care indeplinesc cumulativ urmatoarele conditii prevazute la alin. (1) al art. 126, si anume:
 - a) operatiunile care, în sensul art. 128-130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;
 - b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 și 133;
 - c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1), acționând ca atare;
 - d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2);

In sensul **art. 126 alin. (1)** din Codul Fiscal, operatiunea nu este impozabila in Romania daca cel putin una din conditiile prevazute la lit. a) – d) nu este indeplinita.

O operatiune este impozabila in conditiile in care aceasta aduce un avantaj clientului, iar contrapartida obtinuta este aferenta avantajului primit. Conditia referitoare la existenta unui avantaj pentru client este indeplinita si in cazul in care furnizorul/prestatorul se obliga sa furnizeze bunuri/servicii determinabile persoanei care efectueaza plata, in absenta platii, cand operatiunea a fost realizata pentru a permite stabilirea unui astfel de angajament.

Totodata, conditia existentei unei legaturi intre operatiune si contrapartida obtinuta este indeplinita chiar daca pretul nu reflecta valoarea normala a operatiunii, respectiv ia forma unor cotizatii, bunuri sau servicii, reduceri de pret,sau nu este platit direct de beneficiar ci direct de un tert.(a se vedea prevederile punctului 2 din normele de aplicare a Codului Fiscal).

- achizițiile intracomunitare, efectuate cu plata, pentru care locul achizitiei este în România, potrivit art. 132¹, adica:

- a) o achizitie intracomunitara de bunuri, efectuata de o persoana impozabila ce actioneaza ca atare sau de o persoana juridica neimpozabila (numai daca valoarea totala a acestor achizitii intracomunitare depaseste sau a depasit in anul calendaristic anterior plafounul de 10.000 EUR), care urmeaza unei livrari intracomunitare efectuate in afara Romaniei de catre o persoana impozabila care actioneaza ca atare si care:
 - o nu este considerata intreprindere mica in statul de rezidenta (beneficiaza de scutire de TVA detaliat in art. 152 din Codul Fiscal);
 - o nu i se aplica prevederile art. 132 alin. (1), lit. b) din Codul Fiscal cu privire la livrarile de bunuri care fac obiectul unei instalari sau unui montaj;
 - o nu i se aplica prevederile art.132 alin. (2) din Codul Fiscal cu privire la livrarile la distanta.
- b) o achizitie intracomunitara de mijloace de transport noi, efectuata de orice persoana;
- c) o achizitie intracomunitara de produse accizabile, efectuata de o persoana impozabila, care actioneaza ca atare, sau de o persoana neimpozabila.

Acelasi **art. 126** determina si activitatile care nu sunt considerate operatiuni impozabile in Romania, dupa cum urmeaza:

- achizitiile intracomunitare de bunuri a caror livrare ar fi scutita de TVA potrivit prevederilor art. 143 alin. (1) lit. h) – m) din Codul Fiscal;
- achizitii intracomunitare de bunuri, efectuate in cadrul unei operatiuni triunghiulare de catre o persoana impozabila, denumita cumparator revanzator, care este inregistrata in scopuri de TVA in alt stat membru, dar nu este stabilita in Romania in cazul in care sunt indeplinite cumulativ conditiile de la art. 126, alin. (8) lit. b) din Codul Fiscal;
- achizitiile intracomunitare de bunuri second-hand, opere de arta, obiecte de colectie si antichitati, in cazul in care vanzatorul este o persoana impozabila revanzatoare;
- achizitie intracomunitara de bunuri care urmeaza unei livrari de bunuri alfate in regim suspensiv sau sub o procedura de tranzit intern, daca regimul suspensiv/procedura se termina pe teritoriul Romaniei. In acest caz, TVA-ul se aplica odata cu taxele vamale la inchiderea regimului suspensiv prin punerea in libera circulatie (import definitiv).

Elementele detaliate mai sus sunt prezentate atat la art. 126 din Codul Fiscal cat si la punctul 2 din Normele Metodologice.

Capitolul III. Persoane impozabile

Este considerata persoana impozabila, potrivit prevederilor art. 127 din Codul Fiscal, orice persoana care desfasoara activitati economice de o maniera independenta si indiferent de loc, oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activitati.

Art. 2 al Regulamentului CE nr. 1777/2005 include Grupurile de interes economic europene in categoria persoanelor impozabile.

Principala caracteristica a unei persoane impozabile este faptul ca isi desfasoara activitatea de o maniera independenta. In acest context, la alin. (3) al art. 127 sunt exemplificate activitati care nu sunt desfasurate de o maniera independenta.

Prin activitate economica Codul Fiscal intelege, conform alin. (2) al art. 127, activitatile producatorilor, comerciantilor sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitati extractive, agricole si activitatile profesiilor liberale sau asimilate acestora. De asemenea constituie activitate economica exploatarea bunurilor corporale sau necorporale in scopul obtinerii de venituri cu caracter de continuitate.

Institutiile publice nu sunt considerate persoane impozabile decat pentru operatiunile prevazute la alin. (5) si (6) ale art. 127 din Codul Fiscal. Sunt asimilate institutiilor publice si alte entitati infiintate prin lege sau Hotarari ale Guvernului.

Mai multe detalii sunt prezentate in Codul Fiscal la art. 127 si in normele de aplicare la punctele 3 si 4.

Capitolul IV. Operatiuni cuprinse in sfera de aplicare a taxei pe valoarea adagata

- 1) Livrarea de bunuri
- 2) Prestarea de servicii
- 3) Schimbul de bunuri sau servicii
- 4) Achizitii intracomunitare de bunuri
- 5) Importul de bunuri

1) Livrarea de bunuri

Aceasta operatiune este definita si detaliata in art. 128 din Codul Fiscal precum si la punctul 6 din Normele Metodologice.

Conform punctului (1) al art. 128 din Codul Fiscal livrarea de bunuri este transferul dreptului de a dispune de bunuri ca si un proprietar. Prin aceasta sintagma se includ in sfera de aplicare a taxei pe valoarea adaugata si operatiuni care nu presupun un transfer de proprietate din punct de vedere legal, dupa cum sunt prezentate la punctele (3) – (7) ale art. 128 din Codul Fiscal.

Prin bunuri se intelege:

- a) bunuri corporale mobile si imobile, prin natura lor sau prin destinatie;
- b) bunuri considerate bunuri mobile corporale, cum ar fi: energia electrica, energia termica, gazele naturale, agentul frigorific si alte produse similare;
- c) programele informatice standard pe un suport de date, insotite de licenta.

Totodata acest articol include prevederi referitoare la tratamentul din punct de vedere al taxei pe valoarea adaugata a comisionului, a contractului de leasing, bunurilor lipsa la inventar, la

operatiunea de casare a bunurilor de natura mijloacelor fixe, mostrelor si bunurilor acordate cu titlu gratuit.

2) Prestarea de servicii

Aliniatul (1) al art. 129 din Codul Fiscal defineste prestarea de servicii ca fiind orice operatiune care nu constituie livrare de bunuri. Aceasta definitie, corelata cu predeverile articolului precedent privind livrarea de bunuri poate duce la concluzia ca o serie de operatiuni care nu sunt considerate livrari de bunuri, ar putea sa fie prestari de servicii. Totusi, intetia leguitorului de a exclude anumite elemente din categoria livrarilor de bunuri nu implica automat ca acestea sunt prestari de servicii, ele putand fi doar elemente care nu se supun impozitarii din punct de vedere al taxei pe valoarea adaugata. (vezi punctul (8) al art. 128 din Codul Fiscal).

La alineatul (2) se prezinta o lista succinta de prestari de servicii. Alte exemple de servicii se regasesc la art. 133 din Codul Fiscal si la art. 3 si 4 ale Regulamentului CE nr. 1777/2005 referitor la vanzarea de optiuni sau serviciile de asamblare a componentelor furnizate de client. Legislatia anterioara Codului Fiscal (legea 345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata) prevedea la art. 4 o lista mai detaliata de servicii care au valoare de referinta si pentru aplicarea Codului Fiscal, prestarile de servicii putand consta in:

- a) orice muncă fizică sau intelectuală;
- b) lucrări de construcții-montaj;
- c) transport de persoane și mărfuri;
- d) servicii de poștă și telecomunicații, de transmisiuni radio și TV;
- e) închirierea, arendarea și concesiunea de bunuri mobile sau imobile;
- f) operațiuni de intermediere sau de comision;
- g) reparații de orice natură;
- h) cesiuni și concesiuni ale drepturilor de autor, brevete, licențe, mărci de fabrică și de comerț, titluri de participare și alte drepturi similare;
- i) servicii de publicitate;
- j) operațiuni bancare, financiare, de asigurare și/sau reasigurare;
- k) punerea la dispoziție de personal;
- l) mandatarea;
- m) asigurarea sau cedarea unei clientele, exclusivitatea asupra unei vânzări sau cumpărări;
- n) angajamentul de a nu exercita o activitate economică sau un drept dintre cele menționate la lit. h);
- o) amenajarea de spații de parcare, de depozitare și de camping;
- p) activitățile hoteliere și de alimentație publică;
- q) asigurarea accesului la rețelele de comunicații și a posibilității de utilizare a acestora;
- r) prestațiile consilierilor, inginerilor, avocaților, notarilor publici, executorilor judecătorești, auditorilor, experților contabili, birourilor de studii și alte prestații similare, precum și prelucrarea de date și furnizarea de informații;
- s) operațiuni de leasing.

In sensul Codului Fiscal, comisionarii care actioneaza in numele si in contul comitentului sunt persoanele care actioneaza in calitate de mandatarii potrivit prevederilor Codului Comercial. Din punct de vedere al taxei pe valoarea adaugata, mandatarul este considerat ca un prestator de servicii. Normele Metodologice stabilesc reguli clare privind modul de reflectare a operatiunii in facturi.

Sunt considerate prestari de servicii si:

- utilizarea temporară a bunurilor care fac parte din activele unei persoane impozabile, în scopuri care nu au legătură cu activitatea sa economică sau pentru a fi puse la dispoziție, în vederea utilizării în mod gratuit, altor persoane, dacă taxa pentru bunurile respective a fost dedusă total sau parțial;
- serviciile care fac parte din activitatea economică a persoanei impozabile, prestate în mod gratuit pentru uzul personal al angajaților săi sau pentru uzul altor persoane.

Potrivit punctului (5) al art. 129 nu constituie prestare de servicii efectuată cu plată:

- utilizarea bunurilor rezultate din activitatea economică a persoanei impozabile, ca parte a unei prestări de servicii efectuată în mod gratuit, în cadrul acțiunilor de sponsorizare, mecenat sau protocol, precum și pentru alte destinații prevăzute de lege, în condițiile stabilite prin norme;
- serviciile care fac parte din activitatea economică a persoanei impozabile, prestate în mod gratuit în scop de reclamă sau în scopul stimulării vânzărilor;
- servicii prestate în mod gratuit în cadrul perioadei de garanție de către persoana care a efectuat inițial livrarea de bunuri sau prestarea de servicii.

Pentru mai multe detalii cu privire la prestarile de servicii si incadrarea lor in sfera de TVA sa rog sa consultati art. 129 din Codul Fiscal, punctul 7 din Normele Metodologice si Ghidul privind relatiile de Parteneriat atasat la Manualul Beneficiarului.

3) Schimbul de bunuri sau servicii

Art. 130 din Codul Fiscal coroborat cu prevederile punctului 8 din Normele Metodologice stabileste ca in cazul schimbului de servicii si/sau bunuri, fiecare prestare/livrare in parte va fi considerata o prestare/livrare de servicii/bunuri efectuata cu plata, operatiune impozabila din punct de vedere al TVA.

4) Achizițiile intracomunitare de bunuri

Art. 130¹ din Codul fiscal definește achiziția intracomunitară de bunuri ca fiind obținerea dreptului de a dispune, ca și un proprietar, de bunuri mobile corporale, expediate sau transportate la destinația indicată de cumparator, de către furnizor, de către cumparator sau de către alta persoană, în contul furnizorului sau al cumparatorului, către un stat membru, altul decât cel de plecare a transportului sau de expediere a bunurilor.

Achiziții intracomunitare asimilate:

- utilizarea în România, de către o persoană impozabilă, în scopul desfășurării activității economice proprii, a unor bunuri transportate sau expediate de către aceasta sau de către alta persoană, în numele acesteia, din statul membru pe teritoriul căruia aceste bunuri au fost produse, extrase, achiziționate, dobândite ori importate de către aceasta, în scopul desfășurării activității economice proprii. Condiția ce trebuie îndeplinită este ca transportul sau expedierea acestor bunuri, în cazul în care ar fi fost efectuat din România în alt stat membru, să fi fost tratat ca transfer de bunuri în alt stat membru;

- preluarea de catre fortele armatei romane, pentru uzul acestora sau pentru personalul civil din cadrul fortelor armate, de bunuri pe care le-au dobandit in alt stat membru, si la a caror achizitie nu s-au aplicat regulile generale de impozitare din acel alt stat membru, daca achizitia nu a beneficiat de scutirea prevazuta la art. 142 alin. (1) lit. g).

Elementele prezentate la art. 130¹ sunt detaliate in Normele Metodologice la punctul 9.

5) Importul de bunuri

Intrarea de bunuri in Romania provenind din afara teritoriului Comunitatii Europene este considerat import de bunuri si intra in sfera de cuprindere a taxei pe valoarea adaugata (art. 126 alin. (2) din Codul Fiscal).

Reglementarile vamale aplicabile sunt Codul Vamal Comunitar (Regulamentul CEE nr. 2913/1992 si Regulamentul Vamal Comunitar (Regulamentul CEE nr. 2454/1993).

Capitolul V. Locul operatiunilor cuprinse in sfera de aplicare a taxei

1) Locul livrării de bunuri

Stabilirea locului livrării de bunuri prezinta importanta deosebita, mai ales in cazul operatiunilor intracomunitare, intrucat acesta reprezinta un element-cheie in identificarea regimului TVA aplicabil.

Potrivit prevederilor art. 132 din Codul Fiscal corelate cu explicatiile prezentate la punctele 10 si 11 din Normele Metodologice, atunci cand locul livrării este in afara Romaniei, operatiunea respectiva nu intra in sfera de impozitare a TVA in Romania.

Conform dispozitiilor art. 132 din Codului fiscal, locul livrării de bunuri este:

- pentru bunurile expediate sau transportate, locul unde se gasesc bunurile in momentul cand incepe expeditia sau transportul;
- in cazul bunurilor care fac obiectul unei instalari sau unui montaj, locul livrării de bunuri este considerat a fi locul unde se efectueaza instalarea sau montajul, de catre furnizor sau de catre alta persoana, in numele furnizorului;
- locul unde se gasesc bunurile atunci cand sunt puse la dispozitia cumparatorului, in cazul bunurilor care nu sunt expediate sau transportate;
- locul de plecare al transportului de pasageri, in cazul in care livrarile de bunuri sunt efectuate la bordul unui vapor, avion sau tren, pentru partea din transportul de pasageri efectuata in interiorul Comunitatii, daca:
 - o partea transportului de pasageri efectuata in interiorul Comunitatii reprezinta partea transportului, efectuata fara nici o oprire in afara Comunitatii, intre locul de plecare si locul de sosire ale transportului de pasageri;

- o locul de plecare al transportului de pasageri reprezinta primul punct de imbarcare a pasagerilor in interiorul Comunitatii, eventual dupa o oprire in afara Comunitatii;
- o locul de sosire al transportului de pasageri reprezinta ultimul punct de debarcare prevazut in interiorul Comunitatii, pentru pasagerii care s-au imbarcat in interiorul Comunitatii, eventual inainte de o oprire in afara Comunitatii.

Asadar, conform dispozitiilor Codului fiscal, in cazul livrarilor de bunuri (de cele mai multe ori vanzari) efectuate in cazul unui transport de pasageri care numai pe cale de exceptie paraseste Comunitatea, locul livrarii va fi considerat locul de plecare a transportului.

- cazul livrarii de gaze sau al livrarii de energie electrica, prin sistemul de distributie a acestora, catre un comerciant persoana impozabila, locul livrarii se considera locul unde comerciantul persoana impozabila este stabilit sau unde are un sediu fix pentru care se livreaza bunurile. In absenta unui astfel de sediu, locul livrarii de bunuri este considerat a fi cel in care comerciantul are domiciliul stabil sau resedinta sa obisnuita

2) Locul achizitiei intracomunitare de bunuri

Locul achizitiei intracomunitare de bunuri se considera a fi locul unde se gasesc bunurile in momentul in care se incheie expedierea sau transportul bunurilor.(art. 132¹ din Codul Fiscal)

Pe de alta parte, cu titlu de exceptiei, in cazul in care cumparatorul ii comunica furnizorului un cod de inregistrare in scopuri de TVA valabil, emis de autoritatile unui stat membru, altul decat cel in care are loc achizitia intracomunitara, locul respectivei achizitii intracomunitare se considera in statul membru care a emis codul de inregistrare in scopuri de TVA.

În sensul art. 132¹ alin. (3) din Codul fiscal, dacă cumpărătorul face dovada că a supus la plata taxei achiziția intracomunitară și în statul membru în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor și în statul membru care a furnizat un cod de înregistrare în scopuri de TVA, acesta poate solicita restituirea taxei achitate în statul membru care a furnizat codul de înregistrare în scopuri de TVA. Restituirea taxei aferente achiziției intracomunitare se realizează astfel:

- o în cazul persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, prin înregistrarea cu semnul minus în decontul de taxă prevăzut la art. 156² din Codul fiscal a achiziției intracomunitare și a taxei aferente;
- o în cazul persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153¹ din Codul fiscal, restituirea taxei se realizează conform normelor procedurale în vigoare.

Pentru mai multe detalii a se consulta art. 132¹ din Codul Fiscal impreuna cu punctul 12 din Norme Metodologice.

3) Locul importului de bunuri

Conform art. 132² din Codul fiscal, locul importului de bunuri se considera a fi pe teritoriul statului membru in care se afla bunurile cand intra pe teritoriul comunitar. Aceasta regula este identica cu cea din art. 60 din Directiva 2006/112/CEE.

Prin excepție de la prevederile alin. (1), atunci când bunurile la care se face referire la art. 131 lit. a) din Codul Fiscal, care nu se află în liberă circulație, sunt plasate, la intrarea în Comunitate, în unul dintre regimurile sau situațiile la care se face referire la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1-7 din Codul Fiscal, locul importului pentru aceste bunuri se consideră a fi pe teritoriul statului membru în care bunurile încetează să mai fie plasate în astfel de regimuri sau situații.

Atunci când bunurile la care se face referire în art. 131 lit. b) din Codul Fiscal, care se află în liberă circulație la intrarea în Comunitate, sunt în una dintre situațiile care le-ar permite, dacă ar fi fost importate în Comunitate, în sensul art. 131 lit. a) din Codul Fiscal, să beneficieze de unul dintre regimurile prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1-7 din Codul Fiscal sau sunt sub o procedură de tranzit intern, locul importului este considerat a fi statul membru pe teritoriul căruia se încheie aceste regimuri sau această procedură.

4) Locul prestării de servicii

Ca regula generală, locul prestării de servicii este considerat fi locul unde prestatorul este stabilit sau are sediu fix de la care serviciile sunt efectuate.

Există o serie de excepții de la regula generală, care pot fi grupate în patru categorii, după cum urmează:

4.1) Servicii privind bunurile imobile

În acest caz locul prestării este locul unde este situat bunul imobil. Același tratament îl au și prestările agenților imobiliari, a agenților de expertiză și a prestărilor privind pregătirea sau coordonarea executării lucrărilor imobile.

4.2) Servicii de transport și servicii accesorii

Locul prestării pentru serviciile de transport de bunuri și persoane este locul unde se efectuează transportul, în funcție de distanțele parcurse. Aplicarea acestei reguli se face în funcție de punctul de plecare și de sosire al transportului.

În cazul importului de bunuri transportul pe teritoriul României este inclus în valoarea în vamă a bunurilor și este supus TVA și taxelor vamale. La exportul bunurilor și transportului internațional de persoane se acordă scutire cu drept de deducere, în condițiile prevăzute de Codul Fiscal.

În cazul serviciilor accesorii, dacă beneficiarul acestor servicii furnizează un cod valid de TVA dintr-un alt stat membru decât cel în care este locul prestării serviciului, se consideră că prestarea are loc în statul membru din care a atribuit codul de TVA al beneficiarului.

A se consulta prevederile art. 133 și ale punctelor 14 -15 din Normele Metodologice pentru mai multe detalii.

4.3) Servicii intangibile

Regula generală în cazul serviciilor intangibile este că locul prestării este considerat locul unde clientului este stabilit sau are un sediu fix pentru următoarele servicii:

- închirierea bunurilor mobile corporale, cu excepția mijloacelor de transport;
- operațiunile de leasing având ca obiect utilizarea bunurilor mobile corporale, cu excepția mijloacelor de transport;
- transferul și/sau transmiterea folosinței drepturilor de autor, brevetelor, licențelor, mărcilor comerciale și a altor drepturi similare;
- serviciile de publicitate și marketing;
- serviciile consultanților, inginerilor, juriștilor și avocaților, contabililor și experților contabili, ale birourilor de studii și alte servicii similare;
- prelucrarea de date și furnizarea de informații;
- operațiunile bancare, financiare și de asigurări, inclusiv reasigurări, cu excepția închirierii de seifuri;
- punerea la dispoziție de personal;
- acordarea accesului la sistemele de distribuție a gazelor naturale și a energiei electrice, inclusiv serviciile de transport și transmitere prin intermediul acestor rețele, precum și alte prestări de servicii legate direct de acestea;
- telecomunicațiile;
- serviciile de radiodifuziune și televiziune;
- serviciile furnizate pe cale electronică;
- obligația de a se abține de la realizarea sau exercitarea, total sau parțial, a unei activități economice sau a unui drept menționat mai sus;
- prestările de servicii de intermediere care intervin în furnizarea prestarilor de mai sus.

Obligația plății taxei revine beneficiarului și nu prestatorului. Această regulă se aplică doar atunci când:

- clientul este stabilit sau are un sediu fix în afara Comunității; sau
- clientul este o persoană impozabilă, stabilită sau care are sediu fix în Comunitate, dar nu în același stat cu prestatorul.

Pentru clarificări se consultă Codul Fiscal (art. 133 alin. (2) lit. g), punctul 15¹ din norma de aplicare a Codului Fiscal și Ghidul privind relațiile de parteneriat atașat la Manualul Beneficiarului.

4.4) Servicii referitoare la organizarea de evenimente sau lucrări asupra bunurilor mobile corporale

Locul prestării este considerat locul (statul) unde sunt prestate serviciile, în cazul următoarelor servicii:

- servicii culturale, artistice, sportive, științifice, educative, de divertisment sau similare, inclusiv serviciile accesorii și cele ale organizatorilor de astfel de activități;
- expertize privind bunurile mobile corporale, precum și lucrările efectuate asupra acestora.

Prin excepție, în cazul prestarilor de servicii efectuate asupra unor bunuri care, după prelucrare, parasesc statul membru în care s-a realizat prestarea, locul prestării este statul membru în care beneficiarul este înregistrat în scopuri de TVA (dacă aceasta furnizează un cod valid de TVA și ca beneficiarul și prestatorul să nu fie din același stat membru al CE).

A se consulta si Regulamentul CE nr. 1777/2005 pentru clarificari privind serviciile intangibile.

Capitolul VI. Faptul generator si exigibilitatea taxei pe valoarea adaugata

Asa cum se precizeaza la alin. (1) al art. 134 din Codul Fiscal, exista o legatura directa intre faptul generator si exigibilitatea taxei pe valoarea adaugata. Faptul generator al taxei este livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, iar momentul la care taxa devine exigibila este data livrării bunurilor, respectiv data prestării de servicii.

In articolele imediat urmatoare legiuitorul stabileste faptul generator si exigibilitatea pentru fiecare din operatiunile cuprinse in sfera de aplicare a taxei pe valoarea adaugata dupa cum sunt ele definite la art. 128 – 131 din Codul Fiscal, si anume:

1. Faptul generator si exigibilitatea pentru livrarile de bunuri si prestarile de servicii

Potrivit alin. (1) al art. 134¹ din Codul Fiscal faptul generator intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor, cu exceptiile prezentate in la alin. (2) – (5) din acelasi articol.

Pentru situatiile prevazute la alin. (2) ale art. 134¹ din Codul Fiscal, Normele Metodologice determina momentul in care este efectiv inregistrata livrarea bunurilor/prestarea serviciilor. (contract de consignatie, bunuri trimise in vederea testarii, stocuri la dispozitia clientului).

Conform alin. (1) al art. 134² din Codul Fiscal, exigibilitatea taxei intervine la data la care are loc faptul generator.

La alin. (2) sunt prezentate exceptiile de la regula generala mentionata mai sus, si anume:

- la data emiterii unei facturi, înainte de data la care intervine faptul generator;
- la data la care se încasează avansul, pentru plățile în avans efectuate înainte de data la care intervine faptul generator. Fac excepție de la aceste prevederi avansurile încasate pentru plata importurilor și a taxei pe valoarea adăugată aferente importului, precum și orice avansuri încasate pentru operațiuni scutite sau care nu sunt impozabile. Avansurile reprezintă plata parțială sau integrală a contravalorii bunurilor și serviciilor, efectuată înainte de data livrării sau prestării acestora;
- la data extragerii numerarului, pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii realizate prin mașini automate de vânzare, de jocuri sau alte mașini similare

Art. 134³ prevede exceptii pentru achizițiile intracomunitare de bunuri scutite de taxa conform art. 143 alin. (2) din Codul Fiscal.

2. Faptul generator si exigibilitatea pentru achizitii intracomunitare de bunuri

Aceste informatii sunt prezentate la art. 135 din Codul Fiscal si la punctul 17 din normele de aplicare ale Codului Fiscal.

Ca regula generala faptul generator intervine la data la care ar interveni faptul generator pentru livrări de bunuri similare, în statul membru în care se face achiziția.

3. Faptul generator si exigibilitatea pentru importul de bunuri

In art. 136 se stabileste faptul ca taxa pe valoarea adaugata devine exigibila numai in masura in care se datoreaza drepturi de import, conform legislatiei vamale.

Capitolul VII. Baza de impozitare

Baza de impozitare difera de la o operatiune la alta, astfel Codul Fiscal face detalieri pe operatiuni la art. 137 – 139², si anume:

Baza de impozitare pentru livrari de bunuri si prestari de servicii efectuate in interiorul tarii

Baza de impozitare conform art. 137 din Codul Fiscal consta in contrapartida obtinuta de la un cumparator, beneficiar sau un tert pentru livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, inclusiv subventii direct legate de pretul acestor operatiuni.

Cu titlu de exceptie, baza de impozitare consta in pretul de achizitie sau costul de productie (daca sunt din productie proprie) pentru:

- bunuri constatate lipsa din gestiune, cu exceptia lipsurilor din gestiune reprezentand perisabilitati sau bunuri distruse ca urmare a unor calamitati naturale sau altor cauze de forta majora (vezi art. 128 alin. (8) din Codul Fiscal);
- bunuri din patrimoniul persoanelor impozabile utilizate in scopuri care nu au legatura cu activitatea desfasurata sau pentru a fi puse la dispozitia altor persoane cu plata;
- bunuri din patrimoniul persoanelor impozabile distribuite catre asociatii sau actionarii acestora.

In cazul mijloacelor fixe constatate lipsa la inventar, utilizate in alte scopuri decat activitatea desfasurata sau distribuite asociatilor sau actionarilor, baza de impozitare este:

- valoarea ramasa a mijlocului fix conform evidentelor contabile, daca sunt neimputabile;
- suma imputabila (dar nu mai putin decat valoarea ramasa), daca lipsurile sunt imputabile.

In cazul prestarilor de servicii prevazute la lit. d) de la alin. (1) al art. 129, baza de impozitare consta in suma cheltuielilor facute de o persoana impozabila pentru executarea serviciilor analizate.

Reducerile de pret (financiare si comerciale) diminueaza baza de impozitare fiind obligatorie indeplinirea urmatoarelor conditii cumulativ:

- sa fie reflectate in facturile fiscale sau alte documente legal aprobate;
- sa fie in beneficiul clientului;
- sa nu constituie in fapt, remunerarea unui serviciu sau o contrapartida pentru o prestatie oarecare.

În acest sens, reducerile de pret se evidentieaza pe un rand separat, care se scad din contravaloarea bunurilor/serviciilor, iar TVA se aplica asupra diferentiei.

La art.138 sunt prezentata situatiile in care se cere ajustarea bazei de impozitare a taxei. Detalii sunt prezentate si la punctul 20 din normele de aplicare a Codului Fiscal.

Baza de impozitare pentru achizițiile intracomunitare

În sensul art. 138¹ din Codul fiscal, baza de impozitare a achiziției intracomunitare este egală cu baza de impozitare a livrării intracomunitare efectuate în alt stat membru, care cuprinde elementele prevăzute la art. 137 alin. (2) din Codul fiscal și nu cuprinde elementele prevăzute la art. 137 alin. (3) din Codul fiscal, și/sau, după caz, se ajustează în conformitate cu prevederile art. 138 din Codul fiscal. Cheltuielile de transport se cuprind în baza impozabilă a bunurilor achiziționate intracomunitar numai dacă transportul este în sarcina vânzătorului sau pentru partea din transport care este în sarcina vânzătorului.

Baza de impozitare pentru import

Potrivit art. 139 din Codul Fiscal baza de impozitare pentru importul de bunuri este valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă orice taxe, impozite, comisioane și alte taxe datorate în afara României, precum și cele datorate ca urmare a importului bunurilor în România, cu excepția taxei pe valoarea adăugată care urmează a fi percepută.

Dacă elementele folosite la stabilirea bazei de impozitare a unui import de bunuri se exprimă în valută, cursul de schimb valutar se stabilește conform prevederilor comunitare care reglementează calculul valorii în vamă (alin. (1) al art. 139¹).

Capitolul VIII. Cotele de taxare

Cota standard este de 19% și se aplica asupra bazei de impozitare pentru operațiunile impozabile care nu sunt scutite de taxa sau care nu sunt supuse cotei reduce.

Cota redusa este de 9% și se aplica asupra bazei de impozitare pentru urmatoarele prestari de servicii și/sau livrari de bunuri:

- serviciile constând în permiterea accesului la castele, muzee, case memoriale, monumente istorice, monumente de arhitectură și arheologice, grădini zoologice și botanice, târguri, expoziții și evenimente culturale, cinematografe, altele decât cele scutite conform art. 141 alin. (1) lit. m) din Codul fiscal;
- livrarea de manuale școlare, cărți, ziare și reviste, cu excepția celor destinate exclusiv sau în principal publicității;
- livrarea de proteze și accesorii ale acestora, cu excepția protezelor dentare;
- livrarea de produse ortopedice;
- livrarea de medicamente de uz uman și veterinar;

- cazarea în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcție similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping.

Iar cota de 5% se aplica asupra bazei de impozitare pentru livrarea de locuite ca parte a politicii sociale, inclusiv a terenului pe care sunt construite.

A se consulta art. 140 din Codul Fiscal si punctul 23 din normele metodologice pentru mai multe detalii.

Capitolul IX. Operatiuni scutite de taxa

Codul Fiscal stabileste la art. 141 lista operatiunilor, efectuate de persoane impozabile pentru care locul livrării/prestării este in Romania, dar care sunt scutite de la plata taxei pe valoarea adaugata.

Operatiunile sunt detaliate si in Normele Metodologice la punctele 25 – 39.

Scutiri pentru importuri de bunuri si pentru achizitii intracomunitare

Pentru a stabili un tratament fiscal echitabil, legiuitorul a fixat urmatoarele reguli care au menirea de a asigura un sistem uniform de aplicare a scutiilor de TVA, asupra operatiunilor care intra in sfera taxei:

- sunt scutite de TVA importul si achizitia intracomunitara de bunuri a caror livrare in Romania este in orice situatie scutita de taxa in interiorul tarii;
- sunt scutite de TVA importul si achizitia intracomunitara de bunuri al caror import in Romania este in orice situatie scutit de taxa, conform art. 142 din Codul fiscal.

Alte scutiri pentru import si achizitii intracomunitare sunt prezentate la art. 142 din Codul Fiscal si la punctele 41 - 44 din Normele Metodologice.

Scutiri pentru exporturi sau alte operatiuni similare, pentru livrări intracomunitare și pentru transportul internațional și intracomunitar

Operatiunile din sfera TVA care se incadreaza in art. 143 sunt recunoscute de legiuitor ca fiind operatiuni scutite cu drept de deducere. Astfel, pentru acestea nu se datoreaza TVA, dar este permisa deducerea taxei datorate sau achitate pentru achizitii. Aplicarea scutiilor de TVA mentionate la art. 143 este conditionata de indeplinirea cumulativa a unor conditii speciale si prezentarea documentelor doveditoare.

Scutiri speciale legate de traficul internațional de bunuri

Conform art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1-6, lit. b) si lit. c) din Codul fiscal este scutit temporar de TVA traficul international de bunuri. Aceste scutiri devin definitive in momentul in care bunurile sunt exportate in afara Comunitatii.

Plasarea bunurilor intr-unul din regimurile suspensive prevazute la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 1-7 din Codul fiscal si livrarea acestora cat timp se afla sub regimul respectiv (inclusiv prestarile de servicii) se supun conditiilor impuse de legislatia vamala.

Mai multe detalii sunt furnizate in art. 144 din Codul Fiscal precum si in Normele Metodologice la punctul 44¹.

Scutiri pentru intermediari

Sunt scutite de taxa serviciile prestate de intermediarii care actioneaza in numele si in contul altei persoane, in cazul in care aceste servicii sunt prestate in legatura cu operatiunile scutite prevazute la art. 143: exportul de bunuri si livrarile intracomunitare, transport international si intracomunitar si art. 144: scutiri speciale legate de traficul international de bunuri.

Regimul de scutire pentru intermediari nu se aplica operatiunilor prevazute la art. 143 alin. (1) lit. f) si alin. (2).

Capitolul X. Regimul deducerilor

Alin. (1) al art. 145 din Codul Fiscal stabileste ca dreptul de deducere ia nastere in momentul in care taxa pe valoarea adaugata devine exigibila la furnizor.

Orice persoana impozabila isi poate exercita dreptul de deducere a taxei aferente bunurilor si serviciilor achizitionate pentru a fi utilizate in folosul operatiunilor sale care dau drept de deducere:

- operatiuni taxabile, supuse cotelor de TVA de 19% si 9%
- operatiuni rezultate din activitati economice (livrari de bunuri si/sau prestari de servicii), in cazul in care se indeplinesc cumulativ urmatoarele conditii:
 - o locul livrarii/prestarii este considerat in strainatate potrivit regulilor cuprinse in Capitolul V.
 - o operatiunea ar da drept de deducere daca ar fi efectuata in Romania
- operatiuni scutite de taxa conform art. 143, 144 si 144¹
- operatiuni scutite de taxa conform art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 1-5 (servicii financiare) si lit. b) (servicii de asigurare si reasigurare) in cazul in care consumatorul/clientul este stabilit in afara Comunitatii ori aceste operatiuni sunt efectuate in legatura directa cu bunurile care vor fi exportate intr-un stat in afara Comunitatii;
- operatiuni in legatura cu reorganizarea unor afaceri (art. 128 alin. (7) si art. 129 alin (7)).

Codul Fiscal acorda drept de deducere a taxei pe valoarea adaugata si pentru unele operatiuni care nu sunt considerate operatiuni impozabile, daca acestea se refera la operatiunile care dau drept de deducere mentionate la art. 128 alin. (8) si la art.129 alin. (5) din Codul Fiscal.(ex. mostre, bunuri oferite in cadrul activitatilor de sponsorizare, scop publicitar, etc)

Potrivit prevederilor alin. (5) din Codul Fiscal nu se poate deduce taxa pe valoarea adugata pentru:

- bunuri si servicii afectate (destinate) realizarii de operatiuni scutite de taxa pe valoarea adaugata;
- bauturi alcoolice si produse de tutun destinate actiunilor de protocol;
- bunuri/servicii achizitionate de furnizori/prestatori in contul clientilor si care apoi deconteaza acestora.

In articolul 145¹ legiuitorul detalieaza limitarile speciale ale dreptului de deducere, totodata definite si la punctul 45¹ in Normele de aplicare a Codului Fiscal.

Exercitarea dreptului de deducere de catre o persoana impozabila se justifica cu documentele prevazute de Codul Fiscal la art. 146 si Normele Metodologice la punctul 46, dupa cum urmeaza:

1. pentru achizitii de bunuri si servicii la intern:
 - exemplarul original al facturii emise de furnizor (persoana impozabila romana) pe numele persoanei care exercita dreptul de deducere sau pe numele unui salariat al acestuia, pentru transport sau cazare in cazul deplasarilor in interes de serviciu. Factura trebuie sa contina informatiile prevazute la art. 155 alin. (5) din Codul Fiscal, iar in cazul angajatilor pentru deductibilitate este necesara intocmirea decontului de deplasare.
 - Bonurile fiscale pentru carburantii auto, emise conform OUG 29/1999 privind obligatia agentilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicata, daca sunt stampilate si au inscrite denumirea cumparatorului si numarul de inmatriculare a autovehiculului.
2. pentru achizitii intracomunitare, import de bunuri sau achizitii de servicii din strainatate:
 - sa detina factura sau documentul prevazut la art. 155¹ si sa inregistreze taxa colectata din decontul aferent perioadei fiscale in care ia nastere exigibilitatea taxei;
 - originalul declaratiei vamale de import sau al unui act constatator emis de autoritatile vamale, in cazul importului de bunuri, in care sa se mentioneze persoana impozabila ca importator al bunurilor din punct de vedere al taxei, precum si documentele care sa ateste plata taxei de catre importator sau o alta persoana in numele sau ori sa inregistrezi taxa ca taxa colectata in decontul aferent perioadei fiscale in care ia nastere exigibilitatea taxei;
 - sa detina autofactura pentru achizitii intracomunitare asimilate si sa inregistreze taxa ca taxa colectata in decontul aferent perioadei fiscale in care ia nastere exigibilitatea taxei;
 - pentru taxa aferenta bunurilor ori serviciilor pentru care se aplica taxarea inversa sa detina o factura sau document prevazut la art. 155¹ si sa inregistreze taxa ca taxa colectata in decontul aferent perioadei fiscale in care ia nastere exigibilitatea taxei.

Articolul 147 din Codul Fiscal stabileste modalitatea prin care se exercitarea dreptul de deducere a taxei in cazul persoanelor impozabile cu regim mixt si persoanelor partial impozabile. Asadar, in cazul achizitiilor in care nu se cunoaste exact destinatia (daca se utilizeaza pentru operatiuni cu drept de deducere sau fara drept de deducere) inclusiv pentru investitii, alin.(5) al art. 147

din Codul Fiscal prevede ca aceasta achizitiei sa se evidentieze intr-o coloana separata a jurnalului de cumparari, iar deducerea taxei pe valoarea adaugata sa se realizeze pe baza de pro-rata. Prin exceptie, alin (1), punctul 47 din Normele Metodologice permite alocarea TVA aferenta achizitiilor pe activitati cu drept de deducere conform unor chei de alocare/repartizare.

Realizarea alocarii costurilor pe activitati este recomandata pentru a evita aplicarea mecanismului de ajustare a taxei deduse pentru bunurile de capital.

Calculul pro-ratei precum si ajustarea acestia la finele fiecarui an sunt prezentate in art. 147 din Codul Fiscal si in normele de aplicare la punctul 47.

Dreptul de deducere poate fi exercitat si prin decontul de TVA conform prevederilor art. 147¹, detaliat prin punctul 48 al normelor de aplicare a Codul Fiscal.

In situatiile prezentate de art. 147² din Codul Fiscal, persoanele neinregistrate in scopuri de TVA in Romania pot cere rambursarea taxei achitate. La punctele 49 – 52 din normele de aplicare a Codului Fiscal sunt mentionate situatiile in care aceasta rambursare are loc, documentele necesare precum si operatiunile pentru care aceasta rambursare nu se aplica.

In cazul persoanelor inregistrate in scopuri de TVA conform art. 153, rambursarea taxei se poate realiza prin bifarea casutei corespunzatoare din decontul de TVA pentru perioada fiscala de raportare, sau pot decide reportarea sumei negative.

Rambursarea poate fi solicitata numai pentru sume mai mari de 5.000 RON. Mai multe detalii despre aceasta procedura se regasesc la art. 147³ din Codul Fiscal.

In incheierea acestui capitol, legiuitorul prezinta la art. 148 si 149 din Codul Fiscal modalitatea si situatiile prin care se realizeaza ajustarea taxei deductibile in cazul achizitiilor de serviciilor de bunuri (art. 148 si punctul 53 din normele de aplicare a Codului Fiscal) si in cazul bunurilor de capital (art. 149 si punctul 54 din normele de aplicare a Codului Fiscal).

Capitolul XI: Persoanele obligate la plata taxei

Conform prevederilor art. 150 persoana obligata la plata taxei pentru operatiunile taxabile in Romania este:

- a) persoana impozabila care efectueaza livrari de bunuri sau prestari de servicii taxabile, conform prevederilor Titlului VI. Taxa pe valoarea adaugata din Codul Fiscal, cu exceptia cazurilor pentru care clientul este obligat la plata taxei conform prevederilor lit. b)-g), alin. (1) ale art. 150;
- b) persoana impozabila care actioneaza ca atare si care beneficiaza de serviciile prevazute la art. 133 alin. (2) lit. g), daca aceste servicii sunt prestate de o persoana impozabila care nu este stabilita in Romania, chiar daca este inregistrata in scopuri de TVA in Romania, conform art. 153 alin. (4) sau (5);

- c) persoana inregistrata conform art. 153 sau 153¹, care beneficiaza de serviciile prevazute la art. 133 alin. (2) lit. c)-f), lit. h) pct. 2 si lit. i) si care a comunicat prestatorului codul sau de inregistrare in scopuri de TVA in Romania, daca aceste servicii sunt prestate de o persoana impozabila care nu este stabilita in Romania, chiar daca este inregistrata in scopuri de TVA in Romania, conform art. 153 alin. (4) sau (5);
- d) persoana inregistrata conform art. 153 sau 153¹, careia i se livreaza gaze naturale sau energie electrica in conditiile prevazute la art. 132 alin. (1) lit. e) sau f), daca aceste livrari sunt realizate de o persoana impozabila care nu este stabilita in Romania, chiar daca este inregistrata in scopuri de TVA in Romania, conform art. 153 alin. (4) sau (5);
- e) persoana impozabila sau persoana juridica neimpozabila, inregistrata conform art. 153 sau 153¹, care este beneficiarul unei livrari ulterioare efectuate in cadrul unei operatiuni triunghiulare;(vezi conditiile de la punctele 1, 2 si 3 ale literei e))
- f) persoana din cauza careia bunurile ies din regimurile sau situatiile prevazute la art. 144 alin. (1) lit. a);
- g) persoana impozabila actionand ca atare sau persoana juridica neimpozabila, stabilita in Romania sau nestabilita in Romania, dar inregistrata prin reprezentant fiscal, care este beneficiar al unor livrari de bunuri sau prestari de servicii care au loc in Romania, conform art. 132 sau 133, altele decat cele prevazute la lit. b)-e), daca sunt realizate de o persoana impozabila care nu este stabilita in Romania si care nu este inregistrata in Romania, conform art. 153.

Situatiile mai sus mentionate sunt detaliate la punctul 55 din Normele de aplicare a Codului Fiscal.

La aliniatul (2) al art. 150, legiuitorul prezinta exceptiile de la situatiile prezentate mai sus si anume:

- a) atunci cand persoana obligata la plata taxei, conform alin. (1) al art.150 din Codul Fiscal, este o persoana impozabila stabilita in Comunitate, dar nu in Romania, respectiva persoana poate, in conditiile stabilite prin norme, sa desemneze un reprezentant fiscal ca persoana obligata la plata taxei;
- b) atunci cand persoana obligata la plata taxei, conform alin. (1) al art.150 din Codul Fiscal, este o persoana impozabila care nu este stabilita in Comunitate, respectiva persoana este obligata, in conditiile stabilite prin norme, sa desemneze un reprezentant fiscal ca persoana obligata la plata taxei.

Orice persoana care inscrie taxa pe o factura sau in orice alt document care serveste ca factura este obligata la plata acesteia. (alin. (3), art. 150).

In cazul achizitiilor intracomunitare, potrivit art. 151 din Codul Fiscal, persoana care efectueaza achizitia intracomunitara de bunuri care este taxabila, conform Titlului VI din Codul Fiscal, este obligata la plata taxei.

Plata taxei pentru importul de bunuri supus taxarii, conform Titlului VI din Codul Fiscal, este obligatia importatorului. (art. 151¹ din Codul Fiscal).

La art. 151² legiuitorul stabileste persoana raspunzatoare pentru plata taxei in situatiile in care factura nu a fost emisa sau a fost emisa eronat sau incomplet. In functie de situatie raspunzatori pot fi atat beneficiarul cat si furnizorul. Articolul mai sus mentionat cat si punctul 60 din Normele Metodologice determina persoana care raspunde individual si solidar in fiecare caz in parte.

Capitolul XII. Regimuri Speciale

In acest capitolul sunt detaliate regimurile speciale de scutire la care se incadreaza intreprinderile mici, agentiile de turism, bunurile second-hand, operele de arta, obiectele de colectie, antichitatile si aurul de colectie.

Pentru fiecare din cazurile mai sus mentionate sa se consulte art. 152 - 152⁴ din Codul Fiscal si punctele 61 – 65 din normele de aplicare ale Codul Fiscal.

Capitolul XIII. Obligatii

Prin obligatii prezentul capitol intelege:

- 1). Inregistrarea persoanelor impozabile in scopuri de TVA (art. 153 din Codul Fiscal si punctul 66 din Normele Metodologice)
- 2). Inregistrarea in scopuri de TVA a altor persoane care efectueaza achizitii intracomunitare (art. 153¹ din Codul Fiscal si punctul 67 din Normele Metodologice)
- 3). Prevederi referitoare la inregistrare (art. 154 din Codul Fiscal si punctul 68 din Normele Metodologice)
- 4). Facturarea (art. 155 din Codul Fiscal si punctele 68 - 78 din Normele Metodologice)
- 5). Alte documente (art. 155¹ din Codul Fiscal)
- 6). Evidenta operatiunilor (art. 156 din Codul Fiscal si punctul 79 din Normele Metodologice).
- 7). Perioada fiscala (art. 156¹ din Codul Fiscal si punctul 80 din Normele Metodologice)
- 8). Decontul de taxa (art. 156² din Codul Fiscal)
- 9). Alte declaratii (art. 156³ din Codul Fiscal)
- 10). Declaratia recapitulativa (art. 156⁴ din Codul Fiscal)
- 11). Plata taxei la buget (art. 157 din Codul Fiscal si punctul 81 din Normele Metodologice)

12). Responsabilitatea plătitorilor și a organelor fiscale (art. 158 din Codul Fiscal)

13). Registrul persoanelor impozabile înregistrate ca plătitori de TVA (art. 158¹ din Codul Fiscal)

Capitolul XIV. Dispoziții comune

Acest capitol tratează aspecte legate de corectarea documentelor și măsuri de simplificare pentru persoanele impozabile.

În situația în care o persoană impozabilă a emis facturi aplicând regimul de taxare și ulterior intră în posesia documentelor justificative care îi dau dreptul de aplicare a unei scutiri de taxă pe valoarea adăugată prevăzute la art. 143, 144 sau 144¹ din Codul Fiscal, aceasta poate corecta facturile emise, conform art. 159 alin. (1) lit. b) din Codul Fiscal, aplicând regimul de scutire corespunzător operațiunilor realizate.

Mai multe detalii cu privire la modalitatea de corectare a documentelor sunt prezentate la art. 159 din Codul Fiscal și la punctul 81¹ din Normele Metodologice.

Măsurile de simplificare se aplică pentru următoarele bunuri/servicii:

- a) deșeurile și materiile prime secundare, rezultate din valorificarea acestora, astfel cum sunt definite de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2001 privind gestionarea deșeurilor industriale reciclabile, republicată, cu modificările ulterioare;
- b) bunurile și/sau serviciile livrate ori prestate de sau către persoanele pentru care s-a deschis procedura de insolvență, cu excepția bunurilor livrate în cadrul comerțului cu amanunțul;
- c) materialul lemnos, conform prevederilor din norme.

Modalitatea de aplicare și persoanele care au dreptul să aplice această metodă sunt prezentate la art. 160 din Codul Fiscal și la punctul 82 din Normele Metodologice.

Capitolul XV. Dispoziții tranzitorii

Articolul 161 din Codul Fiscal prezintă situațiile care au avut un regim înainte de aderare și care după aderare fie își schimbă încadrarea fie o păstrează doar până la încheierea proiectului sau schimbarea destinației bunului. Totodată, la art. 161¹ din Codul Fiscal sunt detaliate operațiunile efectuate înainte și după data aderării.

Art. 161² prezintă transpunerea Directivei 112 în legislația română.